

[Ole Vig Jensen]

der ved at give en lavere rente end den, man er i stand til at aftale via Nationalbanken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 30 stemte for, 94 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 26 stemte for, 90 imod; 14 stemte hverken for eller imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 5

forkastedes, idet 13 stemte for, 102 imod; 16 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 43 stemte for, 77 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4.

§§ 5 og 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes, idet 22 stemte for, 102 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 6.

§§ 7 og 8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes, idet 17 stemte for, 108 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 8.

§ 9

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 22 stemte for, 102 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 11.

§§ 10-19 samt lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Om fagrækken).

(Lovforslag nr. L 159. Fremsat 2/2 79. Første behandling 13/2 79. Betænkning 26/4 79).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 10 opførte sag, nemlig:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus.

(Lovforslag nr. L 160. Fremsat 2/2 79. Første behandling 13/2 79. Betænkning 26/4 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Helle Degn (S):

Mens vi her i folkettinget har behandlet lovforslaget om en ændring af fagrækken, har man rundt omkring os på landets skoler afholdt folkeskolens udvidede afgangsprøve for første gang. Sidste år var det afgangsprøven efter 9. klasse, der havde premiere. Med prøverne i år er folkeskoleloven af 1975 endelig ført ud i livet.

Vi vil med interesse følge resultatet af disse prøver. Vi er af den opfattelse, at prøverne og prøvestoffet ikke er noget statisk, men noget, der udvikler sig, og som derfor også skal underlægges en faglig vurdering. Den politiske vurdering må følge, når loven har virket i nogle år.

Vi er af den opfattelse, at man uden for skolen vil opleve, at en overgang fra 10. klasse til de forskellige erhvervsuddannelser er langt bedre for alle parter, end at f. eks. 40 pct. af en ungdomsårgang begiver sig ind i gymnasiet.

Socialdemokratiet må i øvrigt afvise de af fru Gerda Møller stillede ændringsforslag om at bibeholde latin på 9. klassetrin og om, at der afholdes to prøver obligatorisk på både 9. og 10. klassetrin i fagene dansk, regning/matematik, engelsk, tysk og fysik/kemi.

I øvrigt mener vi, at ændringsforslagene ligger helt uden for det lovforslag, vi her har til behandling, om en ændring i selve fagrækken.

Vi må også stemme imod retsforbundets ændringsforslag om to timers latin på 8. og 9. klassetrin og forsøget på, som man siger, at skabe respekt om faget samtidsorientering via en prøve; det er en noget tynd argumentation.

Socialdemokratiet kan anbefale, at man stemmer for lovforslagene, som de foreligger her, uændrede.

Wissing (FP):

Som det fremgår af betænkningen til lovforslagene L 159 og L 160, vil en vedtagelse af disse efter fremskridtspartiets mening betyde, at der vil ske en niveausænkning af

undervisningen i såvel folkeskolen som gymnasiet.

I fremskridtspartiet kan vi ikke acceptere en yderligere niveausænkning i disse uddannelser, og da vi desuden mener, at følgerne for de efterfølgende videregående uddannelser synes uoverskuelige, vil vi stemme imod lovforslagene ved tredjebehandlingen.

Spørgsmålet er så, om de af henholdsvis det konservative folkeparti og Danmarks retsforbund fremsatte ændringsforslag til folkeskoleloven kan ændre denne i en efter fremskridtspartiets mening positiv retning. Hertil kan jeg kun svare bekræftende. Forslagene indeholder, uanset at de er meget vidtgående, en række momenter, som fremskridtspartiet gang på gang selv har fremført i debatten om folkeskolen, og vi vil derfor stemme for alle de stillede ændringsforslag.

Hvad angår de af Danmarks retsforbund stillede ændringsforslag, vil jeg sige, at ændringsforslag nr. 5 er det forslag, som reelt kunne have løst problemerne, således at vi havde undgået latinundervisningens bortfald. Jeg må derfor dybt beklage, at dette forslag ikke har fået eller vil få den seriøse behandling, som det efter sin karakter burde have. Det skyldes vel nok det forhold, der hersker her i salen som i udvalgene, efter at vi har fået det ejendommelige regeringssamarbejde mellem socialdemokratiet og partiet venstre. Hvis regeringspartierne kunne have set bort fra deres egne snævre partiinteresser, kunne de med dette ændringsforslag fra retsforbundet have løst et væsentligt problem.

Fremskridtspartiet vil derfor stemme for dette ændringsforslag, og det er mit håb, at mange andre partier vil gøre det samme. Om ikke for andet, så for at vise, at der stadig væk eksisterer et begreb, der kaldes sund fornuft.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Timetalsforbruget må efter lovforslaget ikke forhøjes, og alene dette er nok til, at kommunisterne må gå imod det.

Uden at vi er tilhængere af den nuværende tilvalgsskole – nogle kalder den ikke helt forkert for fravalgsskolen – finder vi det helt uacceptabelt, at det, man kalder omlægningen, skal betales af valgfagene i fællesskab; sådan fremgår det helt klart af det svar, vi har fået i udvalget.

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at ministeren i sine svar nu helt åbent kalder de timer, der ligger ud over det alt for lave obligatoriske timetal, for den frivillige undervisning. Sådan omtales tilbuds- og valgfagene vist trods alt ikke i selve folkeskoleloven, men det er da ærlig snak.

Vi kan gå ind for ændringsforslaget om, at latinprøven ikke længere skal være adgangsbetingelse for optagelse i det sproglige gymnasium, men at det nu ligefrem skal være forbudt at lære latin forekommer os noget forskruet og dårligt underbygget. Den påstand, som fru Helle Degn fremkom med ved førstebehandlingen, om, at de fleste elever kun har valgt latinundervisningen, fordi det kræves til det sproglige gymnasium, er ikke bevist og kan næppe bevises. Men også mange, der går i det matematiske gymnasium eller går ud af folkeskolen, har prøvet kræfter på dette fag. Vi synes, man skal give faget status som valgfag på 8. og 9. klassetrin, og kan støtte ændringsforslag nr. 5 fra retsforbundet.

De øvrige ændringsforslag må vi stemme imod. Men det er kommunisternes mening, at lovforslaget på ingen måde løser folkeskolens påtrængende problemer; det varer såmænd ikke længe, før vi igen skal til at rokere på fagrækken, og det bliver så interessant at se, hvilke fag der til den tid skal finansiere en ny rokade.

Gerda Møller (KF):

»Uden videre diskussion har partierne bag skoleforliget indladt sig på en studehandel. Historie og idræt skal styrkes i folkeskolen, kræver venstre og kristeligt folkeparti; javel, svarer socialdemokraterne, de radikale og SF, men så må I også gå med til, at vi myrder latinen – noget for noget – og det gør man så.« Det var et citat fra lederen i gymnasielærernes blad, Gymnasieskolen, den 30. november 1978.

Denne studehandel eller aftale, som jeg vil foretrække at kalde den, kan vi kun beklage fra konservativ side, ikke at man styrker fagene historie og idræt – det har vi selv foreslået mange gange – men at det skal ske på bekostning af faget latin som tilbudsfag i 9. klasse. Det er synd for både latin og historie, fordi latinens kulturhistoriske formål og indhold i høj grad støtter faget historie, og fordi

latin giver eleverne et godt grundlag for at få indsigt i mange af det moderne samfunds tilsyneladende isolerede, men i historisk sammenhæng forståelige forhold. Man skal heller ikke glemme, at faget giver eleverne en god basis for indlæring af andre sprog.

Vi ønsker altså i det konservative folkeparti at bevare latin som et tilbudsfag i folkeskolen, og det har vi stillet ændringsforslag om og regner da også med at få støtte til forslaget fra andre partier her i salen, som vurderer faget lige så højt som vi.

Lovforslag nr. L 159, der er til behandling, finder vi ikke er tilstrækkeligt til at sikre folkeskolen et tilfredsstillende højt fagligt niveau, og derfor har vi også stillet ændringsforslaget med henblik på at få styrket og strammet læseplanerne for først og fremmest de elementære fag.

Vi er ikke uenige med partiet venstre i, at faget dansk også bør styrkes på de ældste klassetrin, og derfor foreslår vi, som vi med tilfredshed har konstateret at også kristeligt folkeparti gør det, at faget dansk læses på de ældste klassetrin på to niveauer på linje med de andre fag, der kan læses på to niveauer, og at den fælles afgangsprøve for disse fag efter 9. og 10. klasse erstattes med prøver, der for hvert fag svarer til valget af kursus i det pågældende fag. Prøverne benævnes folkeskolens grundprøve, respektive udvidede prøve, i det pågældende fag på det og det klassetrin. Vi finder det stridende mod al sund fornuft at lade elever, der er undervist på to forskellige niveauer, gå op til en fælles prøve. Her håber vi også på at få støtte fra andre partier, som har givet udtryk for lignende tanker.

Jeg skal da ikke nægte, at jeg er meget spændt på venstres stilling her. Vi skal ikke længere tilbage end til december 1977, hvor venstre i et brev til forskellige partier – jeg fik også en kopi af det – skriftligt gav udtryk for, at prøveniveauet i folkeskolen burde sikres f. eks. i forbindelse med de nye danskprøver i 9. klasse, og at det bør overvejes at tilbyde elever på udvidet kursus en særlig prøve efter 9. klasse bl. a. af hensyn til de mange elever, der forlader skolen på dette klassetrin. Noget, blev der tilføjet, der godt nok ikke skulle behøve at få konsekvenser for adgangen til gymnasiet. Derfor er jeg spændt på, hvad venstre nu siger til vores ændringsforslag.

[Gerda Møller]

Det konservative folkeparti finder, at prøver er nyttige, og afviser argumentationen om, at børnene fra socialt dårligt stillede miljøer vil få særlig vanskelige vilkår, hvis afgangsprøver fra folkeskolen skulle blive en kendsgerning. Vi tror, det stik modsatte vil blive tilfældet: børn fra socialt bedrestillede hjem og fra boglige miljøer skal for langt de flestes vedkommende nok blive fulgt med interesse fra deres hjem, og de skal nok få den hjælp, der er nødvendig, og få den i tide. Hvis man derimod ikke har kræfter i et hjem til at følge sit barn i dets skolearbejde – og det er ofte tilfældet med børn, der kommer fra de socialt dårligst stillede miljøer – ladés barnet langt lettere i stikken, hvis det ikke gennem standpunktsbedømmelser og prøver vejledes og opmuntres til at sætte ind, hvor evnerne er gode. Derfor går vi også ind for, at prøverne efter § 12, stk. 3 og 4, udvides med faget dansk, og er tilfredse med bestemmelsen i den gældende folkeskolelov om, at eleverne kan indstille sig til afgangsprøve i nogle af de praktiske fag.

Men vi vil også gerne have bestemmelsen om, at eleverne kan indstille sig til en afgangsprøve ved undervisningens afslutning i fagene latin og fransk, udvidet til også at gælde faget historie for at få dette fag yderligere styrket.

Til slut ønsker vi i det konservative folkeparti at slå fast, at hovedreglen i folkeskolen er, at undervisningen i regning og matematik, engelsk og tysk på 8. og 10. klassetrin og i fysik på 9. og 10. klassetrin gives i to kurser af forskelligt indhold, og at vi ikke ønsker enhedsskolen indført ad bagvejen, som der gøres forsøg på fra mange af dem, der forfølger et bestemt politisk mål. Det er baggrunden for det ændringsforslag, vi har stillet om, at det skal være obligatorisk at tilbyde to kurser: grundkursus og udvidet kursus, i det nuværende omfang suppleret med faget dansk.

Vor endelige stilling til ministerens lovforslag vil vi redegøre for ved tredje behandling, men jeg vil gerne sige, at vi stemmer for begge de af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Forslaget om gymnasieskoler og studenterkursus nr. L 160 indstiller vi til forkastelse, fordi vi fortsat ønsker, at det skal være en betingelse for at blive optaget i 1. g på en sproglig linje, at eleven med tilfredsstillende

resultat har aflagt folkeskolens afgangsprøve i latin.

Mimi Jakobsen (CD):

CD agter at stemme for samtlige ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 159, ud fra den betragtning at lovforslaget kun kan vinde derved. Vor principielle holdning til latin, til historie og til det sproglige gymnasium og adgangskravene dertil har jeg givet udtryk for ved forslaget's første behandling, ved utallige lejligheder under forespørgselsdebatter og i bemærkningerne i betænkningen.

Alfred Hansen (DR):

Så er de fem forligspartier bag skoleloven af 1975 tilsyneladende ved at have lovforslag nr. L 159 i hus, og det kan man stærkt beklage. Vi har haft en grundig debat ved første behandling, og vi har haft grundige debatter i form af forespørgselsdebatter, så jeg vil vente med generaldebatten, om jeg så må sige, til tredje behandling af selve lovforslaget og her koncentrere mig om aspekterne og konsekvenserne af en vedtagelse af lovforslaget, under forudsætning af at ingen af ændringsforslagene bliver vedtaget, eller prøve at forestille mig, at en del af ændringsforslagene bliver vedtaget, og hvad det kunne medføre.

Regeringen og forligspartierne har lagt megen vægt på to ting. Den ene er, at man havde en enhedsskole, at enhedsskoletanken var indbygget i skoleloven af 1975. Alligevel har man måttet erkende, at det ikke var på alle fagområder, man kunne bruge enhedsskolen. Der er fag som engelsk og tysk, regning og matematik, hvor der bliver undervist på to niveauer, og det skal jeg ikke beklage, men for faget dansks vedkommende har man åbenbart sagt, at det kunne man godt undervise i kun på ét niveau.

For det første er det urimeligt at stille lærerne over for den meget store og helt uløselige opgave at undervise i et fag som dansk på en sådan måde, at både de svage elever og de lidt stærkere elever skulle kunne få fuldt udbytte af faget. Endvidere er det en misforståelse, når man foran enhver reform som en sneplov har kørt det sociale hensyn: vi må sandelig behandle alle, som om de var lige. Det er en fejlfortolkning og begrebsfor-

[Alfred Hansen]

virring at tro, at man gavner det enkelte individ ved at forestille sig, at alle mennesker er ens. Der er en stor forskel på at ville give alle lige muligheder – hvilket jeg støtter fuldt ud – og at forestille sig, at alle er udstyret med ens evner, ens anlæg, ens interesser, ens arbejdsindsats.

Det ene af retsforbundets ændringsforslag tilsigter, at eleverne på 8. og 9. klassetrin får mulighed for at vælge faget latin. Det er jo sådan, at man ifølge § 9 i folkeskoleloven har mulighed for at tilbyde undervisning i maskinskrivning, drama, filmkundskab, formning, musik, håndarbejde, sløjd, hjemkundskab, altså en mængde valgfag. Nu vil man med en total afvisning af disse ændringsforslag forbyde, at eleverne og forældrene i skøn samdrægtighed får mulighed for at vælge faget latin til eleverne. Forligspartierne ønsker altså ikke at give faget latin samme status som f. eks. drama og filmkundskab, som i parentes bemærket kan være meget nyttige, men vil simpelt hen ved lov forbyde, at eleverne får mulighed for at stifte bekendtskab med faget latin før efter 9. klasse, og det i en periode, hvor man netop i de seneste år har kunnet registrere en stadig større interesse for faget. Det er jo sådan, at kun 27 pct. af de elever, som ønsker at blive undervist i latin, går i det sproglige gymnasium, hvor det er et adgangskrav, og at 28 pct., altså flere, ønsker undervisning i latin, når de går i matematisk gymnasium. 28 pct. af de elever, der har bestået den lille latinprøve, går i matematisk gymnasium. Det er 55 pct., og de resterende 45 pct. har altså ønsket faget latin, selv om de ikke umiddelbart skulle bruge faget. De går altså i 10. klasse, på efterskole, i EFG eller handelsskole, tekniske skoler osv. Hvis man mener det alvorligt fra forligspartiernes side, at der er lagt op til en tilvalgsskole, hvad jeg synes er en god ting, er det urimeligt og et frygteligt tilbageslag, partierne er inde på, når de nu vil beskære antallet af tilbudsmuligheder for eleverne.

Det er beskæmmende at se, at man nu vil likvidere et fag, som gennem årtier har bestået sin prøve og selv i året 1979 har en større tilslutning blandt eleverne på helt frivillig basis end på noget tidligere tidspunkt. Det er jo skönt som liberalist at kunne se, at tingene kan trives i frihed, at man ikke nødvendigvis bør tvinge eleverne til at blive undervist i et fag. Det er naturligtvis nødvendigt med obli-

gatoriske fag; vi må stille krav fra samfundets side til en almen orientering i visse fag. Men derudover er det da vigtigt, at man giver nogle valgmuligheder.

Jeg vil håbe, at der – det tyder det på – bliver stor tilslutning til ændringsforslaget, som ene og alene tilstræber at tage temperaturen her i folketinget på, om man ønsker, at eleverne skal have denne valgmulighed eller ikke.

Jeg vil takke de partier, som indtil nu har sagt og senere rent fysisk vil tilkendegive, at de synes, det er et godt og et rimeligt forslag. Jeg havde endda gerne set det, som det konservative folkeparti foreslår, nemlig at man havde bibeholdt det som et tilbudsfag, altså en pligt for kommunerne og skolerne at tilbyde faget. Men da det væsentligste i forligspartiernes forslag netop går ud på at fjerne det som tilbudsfag, har vi altså i retsforbundet udarbejdet dette, synes jeg, meget realpolitiske forslag, nemlig at det bliver et ganske almindeligt valgfag.

Jeg skal derudover sige, at retsforbundet agter at stemme for ændringsforslag nr. 1 stillet af fru Gerda Møller fra det konservative folkeparti, men at vi vil undlade at stemme ved ændringsforslag nr. 2, og jeg skal give følgende begrundelse.

Vi har megen sympati for den sidste, men er noget betænkelige ved den første del af ændringsforslaget, idet der her efter vores opfattelse lægges op til en uklog sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt.

Jeg forstår godt bevæggrunden til, at ændringsforslaget bliver stillet, for vi må jo se i øjnene, at de love, som bliver vedtaget her i tinget, ikke mindst skolelove og gymnasielove, i høj grad er bemyndigelseslove, love, som giver den siddende minister, hvem det end måtte være, store beføjelser til at lægge den fortolkning i, som den pågældende minister ønsker. Men derfor synes jeg ikke, at vi skal gå den vej, som det konservative folkeparti foreslår, at det er uddannelsesudvalget, der skal sidde og blande sig i læseplaner m.v. Jeg vil hellere opfordre til, at man fremover er meget på vagt over for indholdet i de lovforslag, som regeringen fremsætter, og så markerer en kraftig afstandtagen fra dem, hvis der er umådelig mange bemyndigelser i disse lovforslag.

[Alfred Hansen]

Vi vil undlade at stemme ved ændringsforslag nr. 2, stemme for nr. 3, undlade at stemme ved nr. 4, og ud over at jeg naturligvis anbefaler at stemme for nr. 5 og 6, skal jeg sige, at vi fra retsforbundets side vil stemme for ændringsforslag nr. 7, 8, 9 og 10.

Steen Folke (VS):

Det fremgår af betænkningen, at VS som det eneste parti uden for skoleforligspartiernes kreds indstiller lovforslaget om gymnasieskolen til vedtagelse. Vi er enige i, at latin afskaffes som adgangsbetingelse til det sproglige gymnasium. Hvis skoleforligspartierne til gengæld ville tilslutte sig VS' ønske om også at få afskaffet tysk som generel adgangsbetingelse til gymnasiet, ville det være en helt fin handel.

Om lovforslaget om folkeskolen skal jeg ikke sige så forfærdelig meget. VS har jo ved første behandling gjort rede for, at vi har stor sympati for udvidelsen af det vejledende timetal for idræt, og vi kunne også godt ønske os, at man gik længere, end man gør i dette lovforslag. Noget andet er, at vi også kunne ønske os forskellige indholdsmæssige reformer i idrætsundervisningen, men det er nok ikke lejligheden til at drøfte det nu.

Vi kan også gå ind for, som vi har argumenteret for det, at latin afskaffes som tilfagsfag i folkeskolens 9. klasse, så den del af lovforslaget har vi altså stor sympati for. Til gengæld er vi betydeligt mere kritisk indstillet over for de andre dele af lovforslaget. Styrkelsen af historie gjorde jeg en hel del ud af ved første behandling, og det vil jeg ikke gentage her, men helt afgørende er det, at en udvidelse af historie med to plus to obligatoriske timer skal ske på bekostning af en alvorlig indskrænkning af de i forvejen utilstrækkelige reelle valgmuligheder blandt alle de andre fag, inklusive geografi og biologi, som jo er nogle fag, der i øvrigt – hvad skal vi sige – kan sammenlignes med historie, men også arbejdskendskab, og hvad der nu er af andre fag i hele rækken af valgmuligheder. Der er her tale om en alvorlig beskæring af de valgmuligheder, som i forvejen ikke er for store, specielt ikke, når man opretholder tysk som generelt adgangskrav til gymnasiet, og man ved jo udmærket, at det betyder, at ganske mange føler sig mere eller mindre tvunget til frivilligt at vælge dette fag. Vi me-

ner altså, at man har lavet en ganske uacceptabel beskæring af valgmulighederne, og det må vi lægge afgørende vægt på. Det betyder, at til trods for generel sympati for visse dele af lovforslaget må vi indstille det samlet til forkastelse ved tredje behandling.

Vi vil stemme imod samtlige ændringsforslag. Nogle af dem vedrører dette med latinen, og det har jeg argumenteret for både nu og især under førstebehandlingen. Så er der en hel stribe konservative ændringsforslag om niveaudeling og eksamen osv. osv. Det er noget, vi har diskuteret 117 gange før, og jeg føler ikke, det er nødvendigt at give nogen særlig begrundelse for, hvorfor VS vil gå imod alle disse ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg skal kun ganske kort sige, at samtlige de ændringsforslag, der findes i betænkningen, må jeg anbefale at man stemmer imod. Det gælder for en hel del af dem, at de er gengangere fra det forslag, som det konservative folkeparti fremsatte, jeg tror, det var i november sidste år, og andre omhandler spørgsmål, der ikke vedrører det, som ligger i regeringens forslag her. Det kunne så endda være, hvad det være vil, men fremfor alt kan man sige, at grundideen i forslagene om kursusdeling, om prøver, om obligatorisk eksamen osv. osv., strider grundlæggende mod de idéer, som ligger bag den nuværende folkeskolelov, og som kom til udtryk i forliget om den nuværende lov.

Jeg finder ikke, at der er grund til yderligere at gå ind i en debat om ændringsforslagene, men vil blot anbefale tinget at stemme imod samtlige ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Om fagrækken).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 34 stemte for, 76 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 33 stemte for, 76 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 38 stemte for, 78 imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 40 stemte for, 76 imod.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 38 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 36 stemte for, 81 imod.

Ændringsforslag nr. 8 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 7.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 38 stemte for, 80 imod.

Ændringsforslag nr. 10 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 1.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om omsætning af husdyr m.v.
(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 13/12 78.
Første behandling 11/1 79. Betænkning 25/4 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Grove (KF):

Det konservative folkeparti finder det rimeligt, at der stilles kvalitetskrav ved handel med husdyr, der sælges ud af landet, og vi finder det også rimeligt, at der stilles kvalitetskrav ved handel med sæd og befrugtede æg. Men her forlanger landbrugsministeren bemyndigelse til at gribe ind i handel med husdyr her i landet, og ifølge den lov, der er fremsat, kan landbrugsministeren fremsætte krav om, at al handel skal foregå på bestemte måder. Hidtil er handel herhjemme også med avlsdyr foregået efter den almindelige købelov, hvor kravene til den kvalitet, der er lovet, selvfølgelig også skal opfyldes, ganske som det gælder ved handel med andre ting. Derfor har vi i dag ikke de store problemer ved handel med husdyr herhjemme.

Men nu vil landbrugsministeren undtage handel med husdyr fra den almindelige købelov og lave særbestemmelser for handel med husdyr. Han kan gå så vidt simpelt hen at forbyde handel landmænd imellem. Nu ved jeg godt, at landbrugsministeren i et samråd har lovet, at det vil han ikke, men han kan jo forbyde mellemlandere. Han kan forbyde den almindelige grisehandler at køre rundt og handle med grise. Han kan påbyde, at det skal køres gennem en grise-